

בג"צ 273/97

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. האגודה לשמירת זכויות הפרט
2. קל"ף קהילה לסבית פמיניסטית
3. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י בי"כ עו"ד דן יקיר ואח'

האגודה לזכויות האזרח

ת.ד. 35401 ירושלים

טל: 02-6521218 - פקס: 02-6521219

העותרות

נגד

1. שר החינוך התרבות והספורט
2. הטלויזיה הלימודית הישראלית

ע"י פרקליטות המדינה

מרח' צאלח א-דין 29

ירושלים

המשיבים 1-2

3. הרשות השנייה לטלביזיה ולרדיו

תצהיר תשובה מטעם המשיב מס' 1

אני הח"מ ח"כ זבולון המר לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר אמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים חקבועים בחוק מצהיר בזה כדלהלן.

1. א. אני משמש בתפקיד שר החינוך התרבות והספורט, ותנני עושה תצהירי זה בתשובה לצו על תנאי שיצא מלפני בית המשפט ביום 14.1.97, מטעם המשיבים מס' 1-2.
- ב. העובדות נשוא העתירה ידועות לי מתוקף תפקידי, מטיפולי בענין, מעיון במסמכים שבמשרד הנוגעים לענין, וממה שנמסר לי מיועצי, ומעובדי המשרד.
2. הצו על תנאי ענינו בשאלה מדוע לא אודיע למשיבה מס' 2 כי אין מניעה לשדר את תכנית הטלוויזיה "קלפים פתוחים" העוסקת בבני נוער הומוסקסואלים ולסביות (לחלן "התכנית").

פתח דבר

3. בטרם אפרט תשובתי לצו על תנאי, לגוף הענין, אבקש להבהיר עמדתי כי אין זה מתפקידי של הדרג המיניסטריאלי להתערב, באופן שוטף, בנוגע לתכני שידורים ספציפיים בטלוויזיה הלימודית (הידועה בכינוי הטלוויזיה החינוכית - טח"י ולחלן "הטלוויזיה החינוכית"), ואפילו שמסורח חסמכות בידו ראוי שינהג בה זהירות יתרה.
- תוכנם של שידורים אלה הינו ענין לגופים המקצועיים העוסקים בכך, ולרשויות שהוסמכו לכך על פי הדין.
4. כללים אלו הינחו אותי בעבר, עת כיחנתי בתפקידי זה בקדנציות קודמות כממזנה אז על רשות השידור וכשר שהטלוויזיה החינוכית הינה יחידת סמך במשרדו, ומנחה אותי גם כיום. למיטב זכרוני, לא ראיתי לנכון להתערב בתכני השידור ברשות השידור או בטלוויזיה החינוכית.
- אין זאת משום שכל תכני השידורים ברשתות השונות נראים חינוכיים בעיני, אלא כי אם מתיך השקפה כי אין מקום להתערבותו השיטפת של השר הממונה בתכני השידור הספציפיים.

5. משהובא ענינה של התכנית נשוא העתירה לידיעתי ולטיפולי התחבטתי, על כן, לא מעט, עד שהגעתי למסקנה, לאחר שצפיתי בתכנית, ולאחר שנועצתי במספר אנשים, וביניהם מיטב אנשי המקצוע במשרד החינוך, ומשפטנים מן המשרד ומחוצה לו, כי אין מנוס אלא לקבוע שהתכנית נשוא העתירה אינה ראויה לשידור כתכנית חינוכית, במסגרת שידוריה החינוכיים של הטלוויזיה החינוכית כיחידת סמך של משרד החינוך.

ככל הידוע לי גם מנכ"לית הטלוויזיה החינוכית דחתה את המועד הראשון שנקבע לשידור התכנית, מיוזמתה, ואף זאת בשל התלבטויות שהיו לה, ורצונה להתייעץ בגורמים נוספים בטלוויזיה ובמשרד החינוך. זאת, משום שהתכנית לא הופקה בידי צוות של הטלוויזיה החינוכית אלא בידי חברת הפקה חיצונית.

6. התכנית נשוא העתירה, העוסקת בנושא השנוי במחלוקת ציבורית, אינה מאוזנת, מבחינה ערכית ופדגוגית, ואינה מציגה בפני בני הנוער הצופים בה את הסוגיה כתכנית חינוכית.

אבקש לציין כי כשם שנהגתי כל ימי איפוק בסוגיית ההתערבות בתכני שידורים, בכוונתי לנהוג כך גם בעתיד. לא התערבתי עתה אלא מפני חומרתה יוצאת הדופן, לדעתי, של הפגיעה שהיתה עלולה לנבוע מן השידור.

ויודגש, לרצא היה מדובר בתכנית חינוכית לא הייתי מוצא לנכון להתערב בתכניה.

7. בית המשפט הנכבד יתבקש, על כן, לבחון החלטתי, לגופה של התכנית נשוא העתירה, ולקבוע כי לא נפל בה פגם מן הפגמים המצדיק את התערבותו.

המסגרת הכללית - הטלוויזיה החינוכית ומעמדה

8. הטלוויזיה החינוכית הינה יחידת סמך של משרד החינוך הפועלת, במסגרתו, בין היתר, לקידום יעדי המשרד בתחום החינוך באמצעות שידורי הטלוויזיה.

9. במקור החלה הטלוויזיה החינוכית (בשמה הקודם - המרכז לטלוויזיה לימודית) כמפעל נסייני במימון י"ד רוטשילד אשר זכתה לאישור הממשכה בהחלטתה מיום 30.12.62.

בשלב מאוחר יותר עוגנו תזרי וזמני השידור של הטלוויזיה החינוכית בסעיף 44א לחוק רשות השידור התשכ"ה 1965 (להלן "חוק רשות השידור").

10. שלא כרשות השידור או כרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, אין דבר חיקוק ספציפי המסדיר את פעולתה של הטלוויזיה החינוכית, ומן הבחינה הפורמאלית דינה דומה לדין כל יחידת סמך אחרת מיחידות המשרד.

סמכויותי בנוגע לטלוויזיה החינוכית הינם, אם כן, כסמכויותי בכל יחידות הסמך של המשרד, והן נובעות מעצם היותה של הטלוויזיה החינוכית יחידת סמך של משרד החינוך.

משרד החינוך הוא המממן העיקרי של הטלוויזיה החינוכית, וחקציב בשנת 1997 כ-94 מליון ש"ח מתקציבו למימון פעולותיה.

בפועל, נהנית הטלוויזיה החינוכית מעצמאות רבה והיא מנוהלת על ידי צוות מקצועי, בשיתוף פעולה עם הגורמים המקצועיים במשרד, וללא התערבות כלל מצד הנהלת המשרד.

חריג לעקרון זה, הזכור במשרד, הינה פניה של שר החינוך והתרבות דאז מר יצחק נבון בשנת 1987, עם פרוץ האינתיפאדה, בדרישה לדחות את מועד שידורה של תכנית שעסקה ביחסי יהודים ערבים, בשל עיתוי גרוע לשידור, לדעתו של השר דאז.

11. עם זאת, שידוריה של הטלוויזיה החינוכית הינם, ככלל, ולמעט חריגים בודדים, שידורים חינוכיים, הניתנים באמצעות יחידת סמך של משרד החינוך, שמטרתם חינוכית או לימודית, ובעיני הציבור בכלל, וציבור המורים והתלמידים בפרט, נתפסים כשידורים חינוכיים שקיבלו את ברכת משרד החינוך.

12. עם חקיקתו של חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו התש"ן 1990 (להלן "חוק הרשות השניה") נמצא מקור נורמטיבי נוסף לשידורים בנושאים לימודיים וחינוכיים מטעם הטלוויזיה הלימודית, וכך נקבע בסעיף 55(א) לחוק זה:

"המועצה תעניק לטלויזיה הלימודית ללא מכרז זכיון לשידורי טלויזיה לתקופת זכיון ראשונה, כמשמעותה בסעיף 34 (ב); זכיון כאמור יינתן ליחידת שידור בהיקף של שביעית מכלל יחידות השידור, לנושאים לימודיים - חינוכיים בלבד, ובשעות צפייה של האוכלוסיה לה מיועדים שידורים אלה."

13. יצוין כי כחמישים אחוזים מן ההפקות המקומיות של הטלויזיה החינוכית בערוץ 2 הינם משל הפקות מקומיות קנויות מחברות פרטיות (וכך גם התכנית נשוא העתירה).

עם זאת, גם כאשר מדובר בהפקה חיצונית זוכה המשדר לאישורו המוקדם של אנשי המקצוע הרלוונטיים בטלויזיה החינוכית.

התכנית נשוא העתירה

14. התכנית נשוא עתירה זו, נכללת במסגרת סידרת תכניות בשם "קלפים פתוחים", והינה תכנית, שהופקה על ידי האולפנים המאוחדים בע"מ אולפני הרצליה, והיתה מיועדת לשידור בשעה 17:30 כתכנית חינוכית חינוכית במסגרת זכיונה של הטלויזיה החינוכית בערוץ 2.

התכנית מוקלטת בשילוב בני נוער, עבור בני נוער, ומשודרת בשעות צפייה המיועדות לבני הנוער.

המדובר בסידרת תוכניות פיפולארית הזוכה לשיעורי צפייה גבוהים יחסית המגיעים לכדי כעשרה אחוז במוצע ממשקי הבית בישראל.

15. לכתחילה, זכתה התכנית נשוא העתירה לאישור מצד גורמים מקצועיים במשרד, ואף משהוברר כי שידורת של התכנית מעורר ענין ציבורי רב היתה, כמפורט בעתירה, תשובתו של סגן שר החינוך לשאילתא בכנסת, כי התכנית תשודר.

- 6 -

16. בעקבות פניות רבות שהגיעו למשרד החינוך, הן בתמיכה לשידור התכנית, והן בהתנגדות נחרצת לשידורה, הוריתי על דחיית מועד השידור המתוכנן, ועל קיום בדיקה מעמיקה יותר של התכנית, וזאת על מנת להבטיח כי תכנית העוסקת בסוגיה ערכית, המעוררת מחלוקת כה רבה בציבור, תעמוד גם בקריטריונים פדגוגיים המתאימים לנושא מעורר מחלוקת כאמור.

17. בדיקה זו, יתכן שהתמהמה יתר על המידה, ובטרם החלה, הוגשה העתירה שלפנינו. בתחילה נמסרה לי בעל פה עמדת גורמים עימם נועצתי, ורק לאחרונה קיבלתי לידי, מחלק מחם, חוות דעת בכתב.

18. כיום, לאחר שקיבלתי לידי את עמדתם של גורמים מקצועיים מוסמכים במשרד החינוך, נהיר לי כי עמדתם המקצועית הינה, כי התכנית אינה ראויה לשידור במסגרת הטלוויזיה החינוכית, כתכנית חינוכית.

עמדה מקצועית זו מקובלת בהחלט אף עלי.

19. שניים מן המומחים עימם נועצתי, ואשר העלו חוות דעתם גם על הכתב הינם הגבי רוחמה קציר מנחלת מחוז מרכז במשרד החינוך, ופרופ' עוזר שיכד המכהן בתפקיד יו"ר חמזכירות הפדגוגית במשרד.

למעלה מן הנדרש אבקש להדגיש כי נותני חוות דעת אלה הינם בני סמכא בתחום עיסוקם ואחריותם.

מש/1-2 העתק מחוות הדעת מצ"ב מסומן מש/1-2

20. עמדתם של אנשי המקצוע בתמצית הינה כי התכנית אינה ראויה לשידור מן הנימוקים כמפורט להלן:

א. העדר השתתפותו של איש מקצוע (פסיכולוג מחנך ופד') בתכנית.

ב. חוסר איזון, חן מבחינה מדעית, והן מבחינת הצגת ההתלבטות הערכית.

ג. התעלמותה של התכנית מערכיכ הברתיים חינוכיים כגון ערך המשפחה המביאה צאצאים, ומהות חוליה בשרשרת הדורות, ואי מתן קדימות לערכים אלו.

- 7 -

21. כעילה מחוות דעתו של פרופ' שילד אין התכנית ראויה לשידור כתכנית חינוכית.

בחוות דעתו כותב פרופ' שילד, בין היתר, כי:

"...אני סובר שעל מערכת החינוך גם לתת קדימות למשפחה המביאה צאצאים ומהווה חולייה בשרשרת הדורות. הלוואי שכל פרט יהיה מאושר בדרכו הוא, ועל פי נטייתו, אך המסרים של מערכת החינוך צריכים לתת קדימות לערכים חברתיים, לרבות ערך המשפחה - ובוודאי לא להתעלם מהם, כפי שעושה התכנית הנוכחית.

ניתן היה לקיים ולשדר דיון רציני בסוגיה זו, ולהציג עמדות נוגדות. אולם התכנית הנוכחית מציגה עמדה חד צדדית שאינה מתיחסת לפרספקטיבה כלל חברתית."

22. אף גבי רוחמה קציר סבורה כי אין התכנית ראויה לשידור כתכנית חינוכית.

בחוות דעתה כותבת גבי קציר, בין היתר, כי:

לסיכום

1. הקרנת הסרט הנדון, המוצע במסגרת הקשורה למשרד החינוך, לאוכלוסיית נוער ולאוכלוסייה בגילים צעירים, מהווה בעיה. ספק אם אוכלוסיית היעד יכולה להפעיל חשיבה ביקורתית ושיקל דעת, לאיזון התופעה ולהבנת המחיר של היסחפות אליה, ללא תיווך מאזן.

4. החלק השני אינו מאוזן. נאמרות בו אמירות שאינן מוכחות והן עשויות להיתפס על ידי אוכלוסיית צופים צעירה - כאמיתות. מה גם שהדמויות ה"סימפטיות" עובדות על הרגש ומהוות אובייקט להזדהות ולעידוד להתנסות."

23. העמדה המקצועית האמורה, שהינה אף עמדתו, הינה, אם כן, כי אין מקום לשידורה של התכנית, כתכנית חינוכית, במסגרת שידורי הטלוויזיה החינוכית.

24. ערב חתימתי על תצהיר זה הגיע לידי אף חוות דעתו של מר מיכאל גל ממנחל בית הספר למנהיגות חינוכית. בחוות דעת זו נאמר, בין היתר;

"המידע הביולוגי המנחה את דברי המראוינים אינו מלא. המדענים חלוקים בזיעותיהם לגבי שאלת הגורמים להומוסקסואליות, ולא הגיעו עדיין להכרעה חד משמעית לכיוון הגורם החברתי או לכיוון הגורם הביולוגי, ואולם מדברי המראוינים ניתן להבין, כי הגורם הוא גנטי, 'נולדים עם זה', ואין כל גורם חברתי המשפיע על הנטייה המינית."

נושא הנטייה המינית הוא נושא המטריד באופן מיוחד בני נוער בגיל ההתבגרות, בהיותם בשלב שבו מתעצבת זהותם מבחינות רבות, כולל זהותם המינית. זהו שלב רגיש, ועשויות להופיע בו התנסויות בקשר עם בני אותו המין.

דוקא מתוך חשיבותו ורגישותו של הנושא, חבל יהיה לשדר תוכנית המראה תמונה חלקית שלו..."

מש/3 העתק מחות הדעת מצ"ב מסומן מש/3

25. על פי הידוע לנו קיימת מחלוקת בספרות המקצועית בעילם בדבר משקלו של הגורם הביולוגי אל מול הגורם החברתי בגיבוש הזהות המינית ההומוסקסואלית בקרב בני האדם בכלל, ובקרב בני נוער בפרט.

26. כמובן שאין בכוונתי במסגרת זו להכריע במחלוקת מדעית זו, אולם די בקיומה כדי להצדיק את הדרישה להצגה מאוזנת, הן מן הבחינה הערבית והן מן הבחינה המדעית, של התופעה ההומוסקסואלית במסגרת שידוריה החינוכיים של הטלוויזיה החינוכית.

27. בהקשר זה יש לציין את עמדתם של אנשי מקצוע מתחום המדע ביחס למורכבותה של שאלת הזהות המינית בקרב בני נוער ומתבגרים. בהקשר זה מן הראוי להפנות לספר "הפסיכיאטריה של הילד המתבגר" עורך פרופ' שמואל טיאנו הוצאת דיונון ת"א, בו נאמר, לעניינו, (בעמ' 244) כי:

"בילדים ובנוער המורכבות היא גדולה יותר היות שבמהלך התפתחותם יש שלבים רגשיים הומואירוטיים המחקים הומוסקסואליות"

וכן האמור בעמ' 245 שם ולפיו:

"... המודעות למשיכה לאתו מין יכולה להופיע לעיתים לפני גיל ההתבגרות. בנים רבים חווים לפני גיל ההתבגרות חוויות ונסיונות הומוסקסואליים עם בנים אחרים. חוויות אלו חסרות בדרך כלל מרכיב רגשי חזק, והן נובעות מסקרנות מינית כחלק מן ההתפתחות התקינה. ההכרה המוחלטת בהעדפת בן זוג מאתו מין מתרחשת בדרך כלל בסוף גיל ההתבגרות ובתחילת החיים הבוגרים."

הנה כי כן, ועל רקע זה, מתחייב כי יש להקפיד באופן מיוחד שתכנית העוסקת בשאלת הזהות המינית של מתבגרים ובני נוער תהיה מאוזנת מבחינה מדעית וחינוכית.

28. התכנית מתעלמת מגישה נורמטיבית ערבית השוללת את ההתנחנות ההומוסקסואלית ורואה בה פגם מיסרי. התכנית מתעלמת מערכים קילקטיביים, כגון משפחה והמשכיות, הראויים לציון ולהבלטה במסגרתה של תכנית חינוכית.

29. בין הגורמים המקצועיים האמורים, אשר צפו בתכנית, היו שסברו כי כלולים בה מסרים ישירים ועקיפים של עידוד לחתנסות בהתנחלות הומוסקסואלית. עמדה זו שנויה במחלוקת ציבורית ומדעית, ואינה ראויה להכלל בתכנית חינוכית פופולארית המשודרת בשעות אחר הצהריים, לבתי רבים בישראל.

הדין

30. עקרון יסוד בשיטתנו המשפטית הוא העקרון של חופש הביטוי, ואף במערכת החינוך יש לשקוד על הנחלתו וביסוסו של עקרון זה. עם זאת אין עקרון זה מוחלט ויש לאזנו אל מול אינטרסים מתנגשים אחרים.

31. במקרה דנן, מבקש אני לתת משקל לצורך שבהצגת נושא השנוי במחלוקת ציבורית במסגרת שידורי הטלוויזיה החינוכית, באופן שיעלה בקנה אחד עם עקרונות חינוכיים פדגוגיים תוך הצגת הענין על היבטיו החינוכיים הערכיים.

32. בהתנגשות שבין חופש הביטוי לבין החובה הספציפית של משרד החינוך לתעניק לצופי הטלוויזיה החינוכית במסגרת השידורים החינוכיים של הטלוויזיה החינוכית, המיועדים לבני נוער, תמונה מאוזנת ואובייקטיבית, על פי קריטריונים פדגוגיים ומסר ערכי, סבור אני, כי עלי לתת עדיפות לאחרונה.

33. התכנית נשוא העתירה יכול ותשודר, על פי הדין, בכל אחד מערוצי השידור הקיימים, שלא במסגרת התכניות החינוכיות המשודרות באמצעות הטלוויזיה החינוכית, ובכך ינתן ביטוי לעקרון חופש הביטוי.

34. עם זאת, אין פירושו של עקרון חופש הביטוי כי יש לתת לכל דיעה, ובמיוחד כשאינה מוצגת באופן מאוזן, להכלל במסגרת תכנית חינוכית, במסגרת יחידת סמך של משרד החינוך.

כאשר מדובר במסגרת של תכנית חינוכית, המיועדת בעיקרה לבני נוער, יש מקוב, אם כן, משיקולים חינוכיים, להגביל את חופש הביטוי יותר מאשר במסגרות אחרות.

35. כשם שלא נאמר כי בשם חופש הביטוי אין למורח בכיתה הסמכות לבקר ולפקח על המסרים המושמעים בכיתת הלימוד, כך, בשינויים המחויבים, יש להכיר בסמכות הכללית להבטיח איזון פדגוגי, ומסר ערכי בשידורים החינוכיים של הטלוויזיה החינוכית.

36. שידור התכנית בשעת הצפיה שיועדה לה, יש בו גם משום שידור לקהל צופים הכולל בתוכו ילדים ובני נוער, וחשיפתם למסרים בעייתיים, כל זאת, בלא בקרה, בהכרת, מצד הוריהם אשר יתכן ואינם נמצאים בבית.

בשים לב לביקורת המקצועית לגבי התכנית, כמפורט לעיל, יש לזכור כי קיים ציבור רחב המסתייג מאורח החיים ההומוסקסואלי, ושידורה של התכנית המוצעת עשוי לפגוע ברגשותיו.

37. הפעלת סמכותי, במקרה דנן, לא נעשתה כדי למנוע מן הדוברים בתכנית להשמיע דברם, אותו הם רשאים להשמיע בכל מסגרת לגיטימית אפשרית אחרת, במסגרת המשטר הדמוקראטי הישראלי, אלא היא באה למנוע שידור הדברים כחלק מתכנית חינוכית, ובודאי משנמצא כי אינה מאוזנת ערכית וחינוכית.

38. חופש הביטוי אין פירושו כי אין להטיל מגבלות של זמן מקוב וזמן על שידורה של תכנית בטלוויזיה. כך למשל, תכניות רבות הכוללות מין ואלימות משודרים במסגרת מתאימה בערוצים הרגילים, בשעות שידור המותאמות לאוכלוסיית היעד שלהן, אך אין לשדרם כתכנית חינוכית המיועדת לבני נוער.

39. כך גם לענייננו. תכנית העוסקת בשאלה המעוררת מחלוקת ציבורית, ואשר אינה מאוזנת מבחינה ערכית מדעית ופדגוגית, אין לשדרה כתכנית חינוכית המיועדת בעיקרה לנוער במסגרת הטלוויזיה החינוכית.

40. על חובת האיזון בשידורים העיסקיים בנושאים שיש להם משמעות ציבורית והנתונים למחלוקת ציבורית ניתן ללמוד אף מכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (אתיקה בשידורי טלוויזיה ורדיו) התשנ"ד 1994 בהם נקבע כי:

7. בנושא בעל משמעות ציבורית, יתן בעל זיכיון בשידוריו ביטוי נאות ומאוזן לדעות השונות הרווחות בציבור ולא יעדף דעה מסוימת על פני דעה אחרת."

וכן מכללי הבזק (שידורי בעל זיכיון) התשמ"ח 1987 בהם נקבע כי:

10. בעל זכיון יבטיח כי ינתן איזון נאות לדעות הרווחות בציבור בנושא המובא במישדר שלתוכנו יש משמעות ציבורית"

41. אם כך הדבר לגבי שידור בערוצי הטלוויזיה האחרים, קל וחומר הוא בטלוויזיה החינוכית, בה נדרש, לדעת מיטב אנשי המקצוע במשרד החינוך, כי ינתן ביטוי לדעות שונות, אף ברמת המשדר הבודד, בתוכניות לילדים ותוכניות לנוער, המטפלות בסוגיות ערכיות השנויות במחלוקת, וכי הן תופקנה תוך הקפדה על איזון ערכי וחינוכי.

42. סוף דבר יתבקש בית המשפט לקבוע כי לא נפל כל פגם בחחלטתי, שהינה אף עמדתם של גורמים מקצועיים במשרד, ולפיה אין לשדר התכנית במסגרת השידורים החינוכיים של הטלוויזיה החינוכית.

43. החילה אושרה אמנם התכנית להקרנה, אולם משנבחנה לעומק על ידי גורמים בכירים במשרד, ואף על ידי, נמצא כי אינה ראויה לחיות משודרת כתכנית חינוכית במסגרת שידורי החינוכיים של הטלוויזיה החינוכית כיחידת סמך של משרד החינוך.

44. אין לזקוף לחובת המשרד את העובדה כי אינו נוהג, דרך כלל, להתערב בשידורי הטלוויזיה החינוכית.

משנתעורר פולמוס ציבורי סביב שידורה של התכנית חובא העינין לבחינה מקצועית במשרד ובסיימה גובשה העמדה דלעיל ולפיה אין לשדר התכנית.

TOTAL P.14

. 13 .

45 לאור כל האמור לעיל הרי שלא נפל כל פגם בעמדתו זו של משרד החינוך, המצדיק התערבות של בית המשפט הנכבד, והוא יתבקש לבטל הגז על תנאי, לדחות העתירה, ולחייב העותרים בתוצאות.

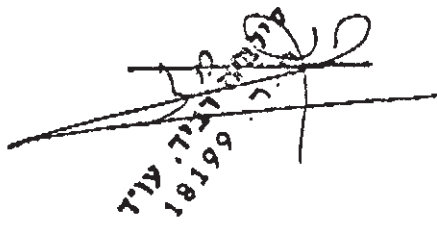
46 חריג לאשר כי העובדות המפורסות בתצהירי זה הן אמת לפי מיטב ידיעתי, הסגרת המשפטיה על פי עצה משפטית שקיבלתי.

47 זה שמי וזאת ותימתי ותוכן האמור לעיל אמת.

זבולון חמר

אישור

אני תרם עוד התורה לילדים מאשר בזאת כי ביום 4.9.97 שהתקבץ בפני ד"ר זבולון חמר המוכר לי בתש"ת ולאחר שהוזהרתי כי עליו לאמר האמת וכי אם לא תעשה כן יחזה צמתי לשנישם תקבועים בתוך חתם על הצהירי זה בפני.

66181
18199